

322.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 marca 1924 r.

w przedmiocie zmian niektórych kwot pieniężnych w ustawie o sądach przemysłowych i w ustawie zawierającej ordynację dla rozjemców, obowiązujących na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie art. 1, 7 i 9 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127 poz. 1044) zarządza się co następuje:

§ 1. W niemieckiej ustawie o sądach przemysłowych z dn. 29 lipca 1890 r. (Dz. U. Rz. str. 249), która obowiązuje na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego w brzmieniu ustalonym ustawą z dn. 21 stycznia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 13 poz. 75), a w górnośląskiej części województwa śląskiego w brzmieniu nadanym jej rozporządzeniem z dnia 12 maja i 29 października 1920 r. (Dz. U. Rz. str. 958 i 1843) i ustawą z dn. 14 stycznia 1922 r. (Dz. U. Rz. cz. 1 str. 155) wprowadza się następujące zmiany:

a) w § 58, w ustępie 2, zdaniu pierwszym zamiast dotychczasowej skali wartości i wysokości opłat wstawia się skalę następującą:

„do 20 złotych włącznie . . . . . 1.00 złoty
ponad 20 złotych do 50 złotych włącznie 1.50 złotych
ponad 50 złotych do 100 złotych włącznie 3.00 złote;”

b) w § 58, ustępie 2, zdaniu drugim zamieszczoną w pierwotnym tekście ustawy kwotę „sto marek”, zastępuje się kwotą: „sto złotych”, a kwotę „trzy marki” kwotą „trzy złote”;

c) w § 58, ustępie 2, zdaniu trzecim zamieszczoną w pierwotnym tekście ustawy kwotę „trzydzieści marek”, zastępuje się kwotą „trzydzieści złotych”.

§ 2. Ustawa z dn. 29 marca 1879 r. zawierająca ordynację dla rozjemców (Zb. U. Pr. str. 321), która obowiązuje na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego w brzmieniu ustalonym ustawą z dn. 21 stycznia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 13 poz. 75) i rozporządzeniem Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dn. 30 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 71, poz. 485), a w górnośląskiej części województwa śląskiego w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dn. 6 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 110 poz. 1011) ulega następującej zmianie:

„w § 43, zdaniu 2 zamieszczone w pierwotnym tekście kwoty „dwadzieścia pięć fenigów” i „dziesięć fenigów” zastępuje się kwotami „0,25 złotego” i „0,10 złotego”.

§ 3. Aż do czasu wprowadzenia złotych jako środka płatniczego należy co do sposobu uiszczania opłat obliczonych w złotych, w markach polskich, co do przerachowywania wartości przedmiotu, służącego

za podstawę wymiaru opłaty oznaczonego w markach polskich, na złote, co do uwzględniania zaliczek, jakoteż co do przeliczania opłat, których wymiaru dokonano przed wejściem w życie tego rozporządzenia, stosować przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 28 lutego 1924 r. o zastosowaniu złotego do kosztów i opłat sądowych w województwach: poznańskim i pomorskim (Dz. U. R. P. № 19 poz. 187).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

323.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 26 marca 1924 r.

w przedmiocie dodatków drożyznianych do rent ubezpieczenia inwalidów, z powodu starości i dla rodzin po ubezpieczonych, zapewnionych obowiązującą w b. dzielnicy pruskiej ordynacją ubezpieczeniową Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r.

Na mocy art. 5 ustawy z dn. 24 lutego 1922 r. w przedmiocie dalszych dodatków drożyznianych do rent ubezpieczeniowych inwalidów, z powodu starości i dla rodzin po ubezpieczonych, zapewnionych ordynacją ubezpieczeniową Rzeszy Niemieckiej z dn. 19 lipca 1911 r. (Dz. U. R. N. str. 509 i Dz. U. R. P. z r. 1921 r. № 31 poz. 180) — (Dz. U. R. P. № 15, poz. 135) zarządza się co następuje:

§ 1. Dodatki drożyzniane, przyznane ustawą z dn. 24 lutego 1922 r. (Dz. U. R. P. № 15, poz. 135) w przedmiocie dalszych dodatków drożyznianych do rent ubezpieczeniowych inwalidów, z powodu starości i dla rodzin po ubezpieczonych, zapewnionych ordynacją ubezpieczeniową Rzeszy Niemieckiej z dn. 19 lipca 1911 r. (Dz. U. R. N. str. 509 i Dz. U. R. P. z r. 1921 r. № 31 poz. 180) będą począwszy od 1 maja 1924 r. wymierzone w ten sposób, iżby suma miesięcznego dodatku drożyznianego łącznie z rentą (oraz z dodatkiem na dzieci i dopłatą Państwa) stanowiła taką sumę pełnych franków złotych (bez centimów), jaką sumę pełnych marek (bez fenigów) wynosi renta (wraz z dodatkiem na dzieci i dopłatą Państwa) w myśl obowiązujących przepisów ustawowych.

§ 2. Zlecenia wypłaty dla urzędów pocztowych wystawiane będą we frankach złotych, wypłata zaś świadczeń dokonywana będzie w markach polskich podług kursu franka złotego obowiązującego w dniu